نامه تحقیقی

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران
دوره سی و یکم شماره ۲۰۵ بهمن سال ۱۴۰۰ (۱۴۶-۱۴۵)

نگرش دانشجویان اتاق عمل به آموزش مجازی و عوامل مرتبط در شرایط کووید-۱۹ در دانشگاه های علوم پزشکی مازندران و مشهد در سال ۱۴۰۰

رضا پورمحمد[1]
شقایق رضائی کیا[1]
رضا صالحی نیا[1]
ابراهیم نصیری[2]

Surgical Technology Students' Attitudes Towards Virtual Education and Related Factors in Covid-19 Pandemic in Mazandaran and Mashhad Universities of Medical Sciences, 2021

Reza Pourmohammad[1],
Shaghayegh Rezaeekia[1],
Reza Salehinia[1],
Ebrahim Nasiri[2]

[1]MSc Student in Surgical Technology, Faculty of Paramedical Sciences, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran
[2]Assistant Professor, Department of Anesthesiology and Operating Room, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-28]

[DOR: 20.1001.1.17359260.1400.31.205.8.4]

شیوع ناگهانی کووید-۱۹، سیستم‌های بهداشتی درمانی جهان را با چالش‌های متعددی مواجه کرد، همچنین سایر حیطه‌ها از جمله حوزه تعلیم و تربیت را نیز تحت تأثیر خود قرار داد(۱). قرن بیست و یکم مصادف با ظهور فناوری‌های جدید، به‌ویژه کامپیوتر و اینترنت و نفوذ بی‌سابقه و گسترده آن در همهٔ عرصه‌های زندگی بشر، از جمله آموزش است(۲). در حال حاضر، دانش و فناوری با یکدیگر هم مسیر شده اند و نمی‌توان یکی از این دو را بدون دیگری به راحتی به دست آورد. فضای مجازی منابع و امکانات وسیع‌ای در زمینه کسب علم و دانش در اختیار کاربرانش قرار می دهد(۳). آموزش‌های حضوری و آموزش‌های الکترونیکی مکمل یکدیگر می‌باشند، به عبارتی هر چند روند استفاده از آموزش الکترونیکی رو به گسترش و به عنوان ابزاری مؤثر در آموزش مطرح شده است، اما به مفهوم جایگزین آموزش‌های حضوری نیست(۴). در این مطالعه به منظور ارزیابی نگرش دانشجویان اتاق عمل به آموزش مجازی، درشرایط کووید-۱۹ از پرسشنامه روا و پایا (۰/۸۵) ۲۰ سوالی استفاده شد. پس از اخذ رضایت، داده‌های ۴۵ دانشجو شرکت‌کننده با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس یافته‌ها، ۲۹ نفر (۶۴/۴ درصد) از شرکت‌کنندگان زن و ۱۶ نفر (۳۵/۶ درصد) مرد و میانگین سنی آن‌ها ۳/۰۲±۲۲ سال بود.

۴۳ نفر (۹۵/۶ درصد) مجرد بودند. ۳۵ نفر از دانشگاه علوم پزشکی مازندران و ۱۰ نفر از مشهد بودند.این پرسشنامه دارای سه بعد علاقه به کار کردن در محیط مجازی، اضطراب به‌کارکردن در محیط مجازی و

مولف مسئول: ابراهیم نصیری- ساری: کیلومتر۱۷جاده فرح آباد، مجتمع دانشگاهی پیامبر اعظم(ص)، دانشکده پیراپزشکی E-mail: rezanf2002@yahoo.com
۱. دانشجوی کارشناسی ارشد اتاق عمل، دانشکده پیراپزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
۲. استادیار، گروه اتاق عمل و هوشبری، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
تاریخ دریافت : ۱۴۰۰/۶/۲۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات :۱۴۰۰/۸/۱۰ تاریخ تصویب :۱۴۰۰/۱۰/۱۳

اهمیت آموزش مجازی بود. ۴۰درصد دانشجویان از روش آموزش مجازی راحت نبودند و در طی کارکردن دچار اضطراب می‌شدند و تفاوتی بین دو جنس و یا ترم تحصیلی مختلف، نبود. ۶۰ درصد دانشجویان اعتقاد داشتند هیچ روشی جایگزین حضور استاد در کلاس درس و حضوری نمی‌شود. ۵۳/۳ درصد دانشجویان علاقمند بودند تعدادی از دروس را با روش مجازی بیاموزند. تفاوتی در دو جنس از نظرعلاقه به کار کردن در محیط مجازی نبود. ۴۲/۲ درصد شرکت‌کنندگان، شرایط پرسش و پاسخ در آموزش مجازی در مقایسه با کلاس حضوری را سخت‌تر می‌دانستند. ۵۷/۸ درصد معتقد بودند صحبت‌های استاد را در کلاس درس بیش‌تر از روش مجازی درک می کنند. بعد اهمیت آموزش مجازی از نظر دانشجویان در سطح متوسطی بود. در بعد اهمیت آموزش مجازی از نظر جنسیت تفاوت معنی‌دار بود($P<۰/۰۰۱$). تفاوتی بین نگرش دانشجویان مازندران و مشهد نبود. به‌طور کلی نگرش دانشجویان اتاق عمل نسبت به آموزش مجازی در شرایط کووید۱۹ مثبت نبود. عواملی مانند فراهم نبودن بستر کافی آموزش مجازی، یادگیری کم‌تر در آموزش مجازی، علاقه دانشجویان به کلاس‌های حضوری و برقراری ارتباط بیش‌تر با استاد، نوع رشته و پروسیجرهای مهارتی ضرورت آموزش حضوری را بیش‌تر می‌کند و آموزش مجازی کافی نیست ولی در موارد متعددی می‌تواند مکمل خوبی برای کلاس‌های حضوری باشد. این مطالعه دارای کد اخلاق (IR.MAZUMS.REC.1400.084) می‌باشد. از معاونت تحقیقات علوم پزشکی مازندران و دانشجویان شرکت کننده تشکر می‌شود.

References

1. Ghafourifard M. The promotion of Virtual Education in Iran: The Potential which Turned into reality by Coronavirus. Iranian Journal of Medical Education 2020; 20: 33-34 (Persian).
2. Aminkhandaghi M, Mohammad-Hoseainzade M. A survey of students' attitudes toward e-learning. Quarterly Journal of Research in Educational Systems 2010; 5(13): 137-152 (Persian).
3. Mirzaei M, Ahmadipour F, Azizian F. Viewpoints of students of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences towards e-Learning in teaching clinical biochemistry. Journal of Medical Education and Development 2012; 7(2): 67-74 (Persian).
4. Seyed-Naghavi MA. Study of Teachers and Students Attitude toward E-learning: Surveying in Iran's E-learning Universities. Journal OF Research AND Planning IN Higher Education 2007; 13(1(43)): 157-176 (Persian).

[Downloaded from jmums.mazums.ac.ir on 2026-11-28]
[DOR: 20.1001.1.17359260.1400.31.205.8.4]